

Jesaja 40:31

**“Maar die de HEERE verwachten zullen de kracht vernieuwen;
zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden;
zij zullen lopen en niet moe worden; zij zullen wandelen en niet mat
worden”**

1 de verwachting 2 de vrucht

Gemeente,

Wat verwacht je, wat hoop je voor 2017? Daar hebben we allemaal wel een soort van antwoord op. Ik hoop, ik verwacht dat we dit jaar gaan trouwen, een kindje mogen krijgen. Ik hoop, verwacht dat ik dit jaar slagen zal en ga werken. Dat ik weer wat aan mag sterken na ziekte. Dat we zullen verhuizen. Dat ik mijn baan zal houden. Dat mijn bedrijf wat verder door kan groeien. Op zich mooi en goed om iets te hebben waar je naar uit ziet, waar je ook voor inzet.

Maar we stellen er wel een eerlijke, confronterende vraag bij: weet je ook zeker dat het ook zo gaan zal, gebeuren zal? Nou, als we eerlijk zijn, is het antwoord ‘nee’. Ja, we zeggen wel eens zulke dingen als: we gaan ervoor, we gaan het meemaken, gaat me lukken, zeker weten. Maar als je er eerlijk over nadenkt is dat allemaal jezelf voor de gek houden. Want zeker weten doen wij dat nooit. Er kan zoveel gebeuren waardoor het totaal anders gaat. Er kan zoveel gebeuren in onze gezondheid, in de economie, in de huizenmarkt, in het bedrijfsleven. En bovenal geldt wat Jacobus ons voorhoudt: gij die niet weet hoedanig morgen uw leven zijn zal en of het er nog zijn zal. In plaats dat gij zeggen zou: Indien de HEERE wil zullen wij leven en dit of dat doen en bereiken. Deo volente.

We moeten het zelfs nog sterker zeggen. Het is zelfs wel zeker dat alles waar we naar uit zien en wat we hopen en verwachten een keer overgaat, voorbijgaat. Er komt een tijd dan ontvalt het ons, of wij ontvallen het of hen door ons sterven. En als je dan alleen op dit leven hebt gehoopt, als je dan alleen verwacht hebt voor die leven..... Dan storten wij van top van eer in eeuwige verwoesting neer.

1 de verwachting

Daarom is het zo nodig en zo rijk als er door alle hoop en verwachting van de aardse dingen heen een andere verwachting loopt: die van onze tekst: de verwachting van de HEERE. Zij die de HEERE verwachten. En van de HEERE mag je nogal wat verwachten. De vervulling van al Zijn beloften. Al Zijn beloften die in Christus Jezus ja en amen zijn. Van de HEERE mag je verwachten dat Zijn beloften vervult.

Beloften van de heilige Doop. Dat hij ons tot Vader is, Die ons ten goede verzorgt, alle kwaad weert of ten beste keert. Tot Zoon zal zijn, Die ons wast van al onze zonden. Tot Heilige Geest, Die ons vernieuwt en een hart geeft om te wandelen in de wegen van de HEERE.

Van de HEERE mag je verwachten dat Hij al de Zijnen bewaart en heiligt. Dat Hij zorgt voor de volharding van allen die geloven. Dat zij aankomen. Dat Hij volkomen verlossen zal tot in eeuwigheid. Zijn bruid tot Zich nemen zal. Zal doen overwinnen en de eerkroon van het eeuwige leven zal geven.

Van de HEERE mag je verwachten dat Hij Zijn beloften aan Zijn volk Israel vervullen zal. Tot eer van Zijn Naam zal Hij velen dat volk de ogen openen voor Jezus, het Kind van Bethlehem. Dat Hij de beloften aan onze volgende geslachten vervullen zal. Dat van kind tot kind Zijn Naam zal worden voortgeplant.

Van de HEERE mag je verwachten dat Hij zal heenwerken naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dat Hij zal Zijn vijanden rijp zal laten worden tot het oordeel en voor eeuwig zal uitschakelen en verbannen van de aarde. En dat Hij Zijn Koninkrijk zal doen aanbreken in hemel en op aarde.

Daarom: verwacht Mij, zegt de HEERE. Kom tot Christus, in wie al deze beloften ja en amen zijn.

Van de HEERE mag je verwachten dat Hij Zijn beloften vervult. En Hij zorgt ervoor dat er zijn die dat doen. Die Hem verwachten. Ook aan het begin van 2017. De vraag is of u, jij er ook zo één bent. Zo één die Hem verwacht. En het heil dat Hij is en dat Hij belooft en teweegbrengt. Verwachten we alleen aardse dingen of verwachten we de HEERE? Verwachten we alleen wat wij kunnen bereiken of wat Hij belooft?

Dat is een verwachten en als we dat woord eens bekijken dan zien we dat het eigenlijk uit twee woorden bestaat. Wachten en verlangen. De HEERE verwachten, dat is ten eerste wachten. Wachten op de trein die komt. Wachten op de tijd dat de operatie voorbij is. Wachten tot je een telefoontje krijgt uit het ziekenhuis. En dan voel je wachten is zo afhankelijk. Wachten betekent: je kan er zelf niets aan doen. Je hebt geen invloed op hoe lang het nog zal duren, en ook niet op welk bericht er dan komt. Wachten bepaalt je zo bij je machteloosheid. Dat je het niet zelf in de vingers hebt. De HEERE verwachten. Dat bepaalt je er zo bij, dat je het niet zelf kunt bewerken. Bij jezelf niet, je bekering niet, je geloof niet, je volharding niet, je zekerheid niet. Bij anderen niet, je kinderen niet, je man of vrouw niet. Wachten op de HEERE. Hij alleen kan er voor zorgen dat Zijn belofte komt en uitkomt. Je voelt je, je weet je zo machteloos, maar tegelijk verlang je zo. Dat is het

tweede woord van verwachten: verlangen. Je verlangt zo. Je bent er gespitst op. Je ziet ernaar uit, ingespannen oplettend. Hoor je de trein al aankomen? Zie je het vliegtuig al? Hoor je de voetstappen op de gang al, gaat de telefoon al? En zodra je iets hoort, veer je op. Zo verlang je. Zo verlangen naar de HEERE en Zijn beloften. Hoelang nog, is er al iets van te merken? O, kwam het vandaag toch, liet de HEERE toch maar niet langer wachten. Wachtend verlangen en verlangend wachten.

Bent u er zo één? Omdat de HEERE je niet met rust laat. Omdat de HEERE Zijn beloften laat trekken en aantrekken.

Dat verwachten wordt wel op de proef gesteld. Verwachten, de tijd verwachten, dat de HEERE Zijn beloften vervult. Kijk maar naar Jesaja. En de tijd waarover hij profeteert. Jesaja ziet het volk in ballingschap. Zij zullen niet luisteren naar de mond van de profeten, grote en kleine. En dan zal God hen laten weghalen uit Juda en Jeruzalem. En ver weg laten voeren naar Babel. Bestrafing over alle eeuwen dat zij Hem vergaten. En dan zullen ze in ballingschap zitten. Verdreven van huis en haard, van tempel en stad. Vooral die eerste tijd, vreemd in een vijandig land. Weggeslagen uit hun vaderland. En dan zullen ze zeggen, vs 27: zie je wel onze weg is van de HEERE verborgen. Onze ellende geeft wel aan dat God ons heeft verstoten en niet hoort. En mijn recht gaat van mijn God voorbij. Mijn recht, mijn roep om recht, mijn roep om hulp, om Gods ingrijpen wordt niet gehoord. Er verandert niks, we zitten hier één jaar, 2 jaar, 5 jaar, 10 jaar, 25 jaar en er verandert niks. We merken nergens aan dat God naar ons omziet. Dan zou Hij het toch wel laten blijken door ons te bevrijden uit Babel, dan zou Hij ons zuchten toch al wel gehoord hebben inmiddels.

Dat verwachten wordt beproefd. Als het lijkt dat de HEERE je weg niet ziet en maar laat begaan. Er verandert niks. Als het lijkt dat God je roep om hulp toch niet antwoordt en toch niet hoort. En dat duurt en blijft maar duren. En de HEERE laat niks van Zich merken. Ja, de HEERE verwachten, in het begin ging dat nog wel, maar na verloop van tijd zakt het wel in. Zinkt het zo weg.

Verwachten van de HEERE heeft hulpmiddelen nodig. Ook in 2017. Verwachten is leven van geloof. En leven heeft voedsel nodig. Verwachten heeft voedsel nodig. Voedsel van het Woord. Drie maal daags minimaal. Voedsel van de bediening van het Woord. Twee maal per zondag en heerlijk doordeweeks. Om te blijven verwachten.

Verwachten heeft voedsel nodig. Van de sacramenten: heilige Doop. Terugdenken aan de doop en die weer bediend zien worden. U zult mij en mijn nageslacht tot God zijn. U zult verzorgen, verlossen en vernieuwen. Heilig Avondmaal. De HEERE laat zien: Ik voed Mijn

kinderen, Ik onderhoud het geloof. Vast en zeker, Ik laat het geloof niet bezwijken. Ik voed het tot het eeuwige leven.

Zo blijf je verwachten. De HEERE verwachten. Anders zakt het in. De verwachting van de beloften Gods. Het machteloze wachten en het intense verlangen zakt in als je het niet laat voeden. Ga maar na, als je het Woord en de diensten en de sacramenten verzuimt, dan zakt de verwachting in en de dingen van dit leven worden steeds belangrijke voor je.

2 de vrucht

Die de HEERE verwachten in 2017. Die zullen de kracht vernieuwen. En dat zal blijken uit twee dingen: ten eerste dat zij zullen opvaren met vleugels gelijk de arenden. Daar kunnen we ons wel wat bij voorstellen denk ik. Want een arend heeft natuurlijk hele grote, sterke vleugels. Zet daar een musje naast: ja die heeft zulke kleine vleugeltjes. Maar een arend, die heeft sterke vleugels. Die slaat zich door de luchtstroming heen naar boven toe. Door weer en wind, tegen de wind in, tegen de zwaartekracht in, de arend die werkt zichzelf omhoog tot grote hoogte. In het Andes gebergte vliegen arenden, adelaars op grote hoogte 5 of 6 kilometer oog in de lucht. Waar dat musje allang vermoeid weer is neergedaald, klapwiekt de arend omhoog en omhoog.

Die de HEERE verwachten zullen opvaren met vleugels als de arenden. Prachtige beeldspraak van het gebed. Wie de HEERE verwacht, wachtend verlangt die gaat op de vleugels van het gebed omhoog tot voor God en Zijn troon. Tegen alle aanvechting en omstandigheden in. Tegen alles wat je aan de grond wil houden in, dat het er niet naar uitziet, dat het al zo lang duurt en niet helpt, daar dwars tegenin stijgt het gebed omhoog tot voor God. Nadert het gebed tot God. Nader je in het gebed tot God. En daar, daar zie je, daar hoor je, daar verneem je: Christus zit aan Gods rechterhand. Hij heeft alle macht. Daar zie je: Christus is daar als de Gekruisigde. Die met Zijn bloed de beloften heeft verworven. Daar zie je: Christus is de Voorbidder Die veel meer bidt dan wij dat de Vader al Zijn beloften zal vervullen. Daar, opgeheven tot voor Gods troon in het gebed, daar geloof je: en niets zal ons scheiden van de liefde van Christus. Daar geloof je: Hij zal mij horen en Hij zal mij uitkomst geven. Eens zal ik genieten al de beloften Gods in Christus Jezus, onze Heere. De vleugels van het gebed brengen je zo hoog dat je de dingen ziet die nog niet te zien zijn.

En zo tot voor de troon van de Vader, zo hoog opgestegen in het gebed zie je de dingen ook zo anders. Van boven af gezien van voor Gods troon, wat gebeurt er dan? Als je grote hoogte kijkt naar de aarde,

bijv. vanuit een vliegtuig of vanaf een berg? Alles lijkt zo klein. Alles lijkt zo klein. Dingen die zo groot lijken als je er voor staat, een Euromast, een Eiffeltoren, of zo groot lijken als je er middenin zit, een museum, een kerk, die lijken zo klein als je op grote hoogte bent. Als je biddend opstijgt tot voor Gods troon, dan lijkt het aardse leven zo klein. Wat nu zo groot lijkt, zo belangrijk voor me is, och, het wordt het zo klein in het licht van de eeuwigheid. In het licht van de eeuwige dingen is niet zo veel echt belangrijk. Dan is het lijden een zeer lichte last van kleine verdrukking ten opzichte van een gans zeer uitnemend gewicht der heerlijkheid. Wat is de eeuwigheid groot en lang en belangrijk en wat zijn de aardse dingen betrekkelijk en vergankelijk.

Opvarend op de vleugels van het gebed zie je die dingen waar Jesaja wijst. Op de macht van de HEERE. Hij, Die alles heeft geschapen en in Zijn hand heeft, Hij heeft alle macht. En die ligt nu handen van Zijn Zoon. En Zijn wijsheid. Hij is niet te doorgronden en in Zijn wijsheid laat Hij wachten, lijkt Hij precies de andere kant op te werken, maar dat is Zijn wijsheid. Maar Zijn wijsheid is zo veel hoger dan de onze.

Wie de HEERE verwacht die ontvangt dat. Dat zicht en uitzicht in het gebedsleven. Tot op Christus en de eeuwige dingen. Ook in 2017. En daarom is het gebed echt de thermometer voor het geloofsleven, voor de verwachting. Ga het maar na elke dag, elke week: hoe is mijn gebedsleven? Zie ik in mijn gebed Christus, aan Gods rechterhand, voorbiddend, zie ik in mijn gebed de dingen van boven, vanuit de eeuwigheid? Als je dat niet meer hebt, als die vleugelslag er niet meer is, dan is het leven der verwachting, het leven des geloofs aan het inzinken. Al maak je nog zo druk voor de kerk, doe je nog zo enthousiast over je geloof, het camoufleert alleen maar onze innerlijke leegte en laagte.

Die de HEERE verwachten zullen lopen en niet moe worden, wandelen en niet mat, uitgeput raken. De tweede zegen van het verwachten van de HEERE en Zijn beloften. Daardoor zul je lopen en wandelen zonder uitgeput te raken. Dat lopen is meer rennen, hardlopen. Dat is meer het beeld van de loopbaan dat we kennen uit Nieuwe Testament. De hardloopwedstrijd met hindernissen. De loopbaan over het parcours dat is vastgesteld. En dat is een loopbaan met hordes en met waterbakken. Hordes van opdrachten om te getuigen, om jezelf te verloochenen, om op te voeden, om te belijden. En waterbakken van zonden, verzoeken en toegeeflijkheid. Hoevelen blijven er niet voor staan, voor die hordes. Belijden niet, getuigen niet, kunnen zich niet verloochenen omwille van een ander of de gemeente, houden het niet vol om trouw te blijven in de opvoeding. Hoevelen blijven niet in die waterbak steken, in de zonde liggen, blijven toegeven, laten zich door de verzoeking inpalmen tot zondige gewoontes.

Maar die de HEERE verwachten, zullen lopen en niet moe worden. Door Christus Die kracht geeft. Die de vreugde geeft om in Zijn wegen te wandelen. Waardoor het een vreugde en verlangen is om die loopbaan te lopen. Christus geeft kracht. Hij zorgt dat ten einde toe de vaart erin blijft. En als wij uit zwakheid in zonde vallen, brengt Hij weer tot inkeer en berouw en doet Hij weer vluchten naar het kruis en naar vergeving.

En zij zullen wandelen en niet mat, uitgeput worden. Wandelen, dat is meer het lopen, het wandelen door de woestijn. De reizigers door de woestijn, de pelgrims die wandelen, zeulen door zand en hitte. Dat is ook het leven met God. De woestijn van beproeving, van hitte van verdrukking, kastijding, beproeving. Van aanvechting tot twijfel en moedeloosheid. Dat het zwaar valt. Hoevelen worden niet moedeloos, en verliezen zich in opstand, in bitterheid, en blijven stilstaan.

Maar die de HEERE verwachten zullen niet uitgeput raken. Want Christus geeft nieuwe kracht. Christus geeft Zijn kracht in zwakheid. Allen die Hij gekocht heeft met Zijn bloed, verzegeld heeft met Zijn Geest want verkoren door en gekregen van Zijn Vader, Die geeft Hij kracht. Keer op keer.

Dat staat tegenover anderen. Maar begint onze tekst mee. Dat staat tegenover jongen en jongelingen, jonge mannen, jongvolwassenen, die wel moe en mat worden. Dat staat voor mensen, die er sterk uitzien. Die heb je ook in godsdienstig opzicht. Mensen die er sterk uitzien. Op de meewind van de voorspoed, op de meewind van je gevoel, op de meewind van al Gods weldaden lopen ze anderen voorbij, zingen ze het hoogste loflied. Maar: het is uit eigen kracht. Het is geen vrucht van dat verlangend wachten en wachtend verlangen. Maar eigen kracht door meewind van gevoel en voorspoed. Maar als je dat heel je geloof is, heel je godsdienst is, dan word je in tegenspoed een keer moe. Als je gevoel wegvalt, wordt je uitgeput. En je haakt af: als het zo moet....., je wordt verbitterd: als het op zo'n manier gaat..... dan hoeft het voor mij niet meer. Wat blijft er van je kracht over als je gevoel en de voorspoed in 2017 wegvallen? Vreemd aan het verlangend wachten en wachtend verlangen? En je haakt af.

Maar die de HEERE verwachten zullen de kracht vernieuwen. De kracht vernieuwen. Dat geeft aan hoe dat gaat. Kracht vernieuwen, steeds weer nieuwe kracht. Dat doet het meest denken aan het manna in de woestijn. Hoe gaf God dat? Hij had dat zo kunnen doen dat Hij op de 1^e maand van de maand een enorme hoop manna zou laten vallen, dat op laten rapen en zeggen: leg een voorraad aan dan heb je elke dag van deze maand manna. En elke dag als je zou gaan kijken in de schuur zou je zeggen: o, gelukkig, er ligt nog meer dan genoeg, ik zie het met

mijn eigen ogen. Maar zo deed God dat niet. Hij gaf voor één dag. En 's avonds was alles op. Niks meer. Hoe moet dat morgen? Niks meer te vinden in huis. Maar 's morgens lag er nieuw manna, voor weer één dag. Zo geeft God nieuwe kracht. Niet voor een maand tegelijk. Zodat je zo sterk voelt dat je er voor een maand tegenkunt. Nee, voor één dag: en 's avonds merk je; ik kan niet meer, ik heb niet meer. Hoe moet dat morgen? En je bidt, HEERE geef morgen weer kracht. En de volgende morgen geeft de HEERE manna, nieuwe kracht, voor weer één dag. Maar elke avond heb je weer niets over. Elke avond bidt je weer tot Hem. En Hij zal geven. Hij zal vernieuwen. Zo leer je niet op je kracht vertrouwen, maar op God, niet op je geloof bouwen, maar op God.

Zo in 2017 voortgaan van kracht tot kracht. Om aan te komen. Of dat in 2017 zal zijn of niet, dat weten we niet. Maar de HEERE zal het voleindigen! Door de nacht van strijd en zorgen. Door de woestijn van beproeving heen, over de loopbaan van de goede strijd heen. Zo brengt Hij allen die Hem verwachten thuis. En ik zal het zien als ik terugzie: Hij heeft mijn weg gekend, Hij heeft mijn geroep gehoord. Daarom verwachten wij die dag, verwachten wij die dag met groot verlangen, om ten volle te genieten al de beloften Gods in Christus Jezus, onze HEERE.

Waarom zou je dan verwachten de dingen van dit leven, en meer niet?

Amen